

کیفیت افشا بر نقد شونددگی سهام و سرمایه شرکتها، در بورس اوراق بهادار تهران

رحیم شهبازی^۱، محمد خدا مرادی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی اهواز

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز، گروه حسابداری اهواز، ایران

چکیده

در این مقاله کیفیت افشاء بر نقد شونددگی سهام در بازار مورد بررسی قرار گرفته، و بطور همزمان اثرات به موقع بودن و قابل اتکاء بودن اطلاعات مالی نیز بر نقد شونددگی سهام شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران نیز بررسی شد. برای مطالعه هر یک از عوامل یاد شده فوق از روش رگرسیون ساده و چند متغیره و جهت اهمیت متغیرهای مستقل و کنترل از طریق روش گام بگام استفاده شده. نمونه آماری مقاله شامل ۱۱۵ شرکت از سال ۱۳۸۶ لغایت ۱۳۹۳ متغیر مستقل کیفیت افشاء و متغیر وابسته نقد شونددگی می باشد. که مشخص گردید بین متغیر مستقل و وابسته کیفیت افشاء و قابل اتکا رابطه مستقیم خطی و معنادار و بین متغیر به موقع بودن افشاء و نقد شونددگی رابطه معکوس و معنادار وجود دارد.

واژگان کلیدی: کیفیت افشاء، نقد شونددگی در بازار، به موقع بودن، قابل اتکا، اندازه شرکت.

۱- مقدمه

در حال حاضر با توجه به رقابتی شدن کسب و کار در دنیا مهمترین مسئله برای کلیه موسسات تجاری در جهان، اعتبار و میزان مقبولیت آنها می باشد. این موضوع باعث می گردد که شرکتها ی پذیرفته شده در بورس صورتهای مالی و اطلاعات خود را به گونه ای تنظیم و ارائه نمایند که برای تمامی استفاده کنندگان اعم از سرمایه گذاران، اعتبار دهندگان، مشتریان و... شفاف و قابل فهم باشند و هر چه میزان آشکار سازی و قابلیت مقایسه در صورتهای مالی و گزارشات شرکتها و موسسات بیشتر باشد می تواند میزان اعتبار و قدرت آنها را بیشتر و استفاده کنندگان مختلف صورتهای مالی را در اتخاذ تصمیمات آگاهانه و دستیابی به بازار سرمایه کارا کمک نماید.

یکی از ابزارهای مهم برای نشان دادن این موضوع، رتبه بندی شرکت هاست. در واقع رتبه بندی شرکتها می تواند مظهر میزان اعتبار و قدرت آنها باشد. با توجه به این موضوع اغلب کشورها به رتبه بندی شرکت های موجود در بورس اوراق بهادار خود کرده اند. در ایران نیز بورس اوراق بهادار اقدام به رتبه بندی شرکتها بر پایه افشاء به موقع اطلاعات نموده است. افشاء در حسابداری واژه ای فرا گیر است و تقریباً فرآیند گزارشگری مالی را در بر می گیرد. یکی از اصول اولیه حسابداری افشای کلیه واقعیت های با اهمیت و مربوط در باره رویدادها و فعالیت های مالی واحدهای تجاری است. اصل مزبور ایجاب می کند که صورتهای مالی به گونه ای تهیه و ارائه شود که از لحاظ هدفهای گزارشگری اولاً به موقع، مربوط و قابل اعتماد و ثانیاً قابل مقایسه و فهم باشد.

اغلب چنین استلال می شود که جریان شفاف و با کیفیت اطلاعات، موجب کاهش عدم تقارن اطلاعاتی می گردد. عدم تقارن اطلاعاتی، به وضعیتی اطلاق می شود که آگاهی مدیران از فعالیت های شرکت نسبت به سهامداران و سرمایه گذاران بالقوه و سایر ذی نفعان بیشتر است.